

IV.

De Russische Revolutie.

Als een lichtend en klaar voorbeeld rijst de Russische Revolutie voor de Europeesche en Amerikaansche arbeiders op, die nu de wereld-revolutie zullen maken.

Een voorbeeld hun door de ontwikkeling van het Imperialisme gegeven, om hen van te voren te leeren hoe zij te handelen hebben, hoe zij tot de Eenheid en de Overwinning komen kunnen.

Daarom zullen wij hier de Russische Revolutie behandelen, opdat het Wereldproletariaat zie, in hoever het met de Russische Revolutie mede kan gaan, in hoeverre het er van afwijken moet 1).

Het Russische industriele Proletariaat is, in vergelijking met de bevolking van het reusachtige rijk, zeer klein.

De overgrootte massa der Russische bevolking bestaat uit boeren, en onder hen een zeer groot aantal zeer arme boeren. De arme boeren zijn de meerderheid der boerenklasse.

Toen nu het Tsarisme, steunend op het groot-grondbezit, dat in Rusland machtig, en het groot-industriele kapitalisme, dat in Rusland, in vergelijking met het reusachtige rijk, zwak was, de lasten van den geweldigen wereldoorlog niet kon dragen, de industrie en het transport faalden, en de honger uitbrak, werd het Tsarisme omvergeworpen door de grootte bourgeoisie, het kleinburgerdom, den middenstand der boeren, de arme boeren, en het Proletariaat.

1) De Russische revolutie is de eerste Revolutie, die door Marxisten, volgens de marxistische theorie werd gemaakt. Alle andere theoriën, de anarchistische, de syndikalistische, de reformistische, de pseudo-marxistische (van Kautsky) zijn bij de Revolutie onbruikbaar gebleken.

Deze klassen beproefden toen te samen Rusland als burgerlijke republiek verder te doen bestaan, den oorlog verder te doen voeren.

De partij der boeren, de Sociaal-Revolutionairen, en de Reformisten, de Sociaal-Patriotten (de Menschewiki) deden daar aan mee.

De kleine partij der waarlijk revolutionaire arbeiders (de Bolschewiki) verzette zich er tegen.

Aan hun hoofd stond de man die altijd, zijn leven lang, de Revolutie, de Sociale Revolutie van het Proletariaat, de Revolutie voor het Socialisme gesteld heeft boven het voordeel van het oogenblik, en die zich daardoor boven alle politici van het Proletariaat in alle werelddeelen sinds Marx verheft: Lenin.

Is het Russische Proletariaat de voorhoede van het Wereldproletariaat, Lenin is de voorvechter dezer voorhoede.

Latere geslachten, die al zijn woorden en daden kennen, die hem van uit de verte geheel vergelijken kunnen met de andere personen van zijn tijd, zullen hem geheel kunnen beoordeelen. Maar ik meen dat hij zich boven alle andere leiders van het Proletariaat verheft, en dat hij alleen met Marx gelijk te stellen is.

De kracht van zijn geest en van zijn ziel evenaren die van Marx. Overtreft Marx hem in theoretische kennis, in dialectische scherpte, hij overtreft Marx door zijn daden.

Zijne tactiek, voor, tijdens en na de Revolutie verheft zich ver boven de geheele politiek van het Proletariaat tot nu toe.

En evenals Marx hebben wij hem lief. Evenals bij Marx boezemen zijn geest, zijn ziel, onmiddellijk liefde in.

De eenvoud, de oprechtheid, de moed, de waarheid van zijn wezen zijn daarvan de oorzaak.

Hij is de Leider der Russische Revolutie, hij moet worden de Leider der Wereld-Revolutie.

De Bolschewiki zeiden tot het Russische Proletariaat, dat het niet met de Russische bourgeoisie, de grondbezitters, en de welgestelde boeren de burgerlijke Revolutie moest maken, maar met de arme boeren de Proletarische.

Zij stelden een program voor de sociale Revolutie op, waarvan de hoofdpunten waren: de macht aan de arbeiders, de grond aan de arme boeren, en vrede.

Toen nu de kapitalisten, de rijke boeren en de reformisten, evenzeer als het Czarisme, Rusland door den oorlog naar den ondergang voerden, sloten de arme boeren en het geheele Proletariaat zich bij de Bolschewiki aan, wierpen de regeering omver, en maakten zich meester van de macht.

EN DEZE MACHT GEBRUIKTEN ZIJ OM HET SOCIALISME TE STICHTEN.

EVENALS ZIJ MOETEN DE WEST-EUROPEESCHE EN AMERIKAANSCH E ARBEIDERS DOEN.

ZIJ MOETEN OF TERSTOND DE GEHEELE KAPITALISTISCHE REGEERING, ZIJ HET MONARCHIE OF DEMOKRATIE, OMVERWERPEN, OF EERST DE BURGERLIJKE EN DAN DE UIT BURGERLIJKE EN REFORMISTISCHE SOCIAAL-PATRIOTTISCHE ELEMENTEN BESTAANDE REGEERING.

De Russische Revolutionairen, de arbeiders en de kleine boeren veroverden de politieke macht.

En zij namen de politieke macht alleen voor zich.

Zij gaven het stemrecht en het recht gekozen te worden alleen aan het Proletariaat.

ZIJ VERDEELDEN RUSLAND IN DISTRICTEN, WAAR UIT DE RADEN DER ARBEIDERS (SOVIETS), EN DER AAN HEN GELIJK GESTELDEN DISTRICTS-ARBEIDERSRADEN GEKOZEN WORDEN, UIT DE DISTRICTS-ARBEIDERSRADEN DE CENTRALE RAAD VOOR HET GEHEELE RIJK, EN UIT HET CONGRES DER RADEN HET UITVOEREND COMITE.

Alle leden der Gemeente-, Districts- en Centrale Raden en alle leiders der Departementen, evenals alle beambten en ambtenaren, worden voor korten tijd gekozen, en zijn voortdurend verantwoording schuldig 1).

1) Dit om te verhinderen, dat een nieuwe bureaucratie, een nieuwe zelfstandige macht zich boven de arbeiders verheft.

En alle deze plaatsen, evenals in 't algemeen alle ambten en bedieningen, worden laag betaald.

En alle raden houden dikwijls hunne vergaderingen.

DIT LENIG EN BEWEGELIJK LICHAAM DER ARBEIDERSRADEN IS DE EERSTE SOCIALISTISCHE REGEERING.

VAN DIEN RAAD GAAT HET LICHT DER NIEUWE WERELD UIT.

DE ARBEIDERSKLASSE DER WERELD HEEFT IN DEZE ORGANISATIE VAN ARBEIDERSRADEN HAAR ORGANISATIE, HAAR CENTRALISATIE, HAAR VORM EN HAAR WEZEN GEVONDEN.

VOOR DE REVOLUTIE EN VOOR DE SOCIALISTISCHE MAATSCHAPPIJ.

Wat Marx zeide, dat de Arbeidende Klasse de Regeeringsmachine van den kapitalistischen Staat niet eenvoudig overnemen kan, maar haar eigen vormen vinden moet, is nu in de daad omgezet.

De organisatie en de centralisatie, de vorm en het wezen der proletarische Revolutie, de grondslag der socialistische Maatschappij bestaan.

DE RUSSISCHE REVOLUTIE, DE RUSSISCHE MAXIMALISTEN, HEBBEN DOOR DEZE INRICHTING HET VOORBEELD AAN DE ARBEIDERS DER WERELD GEGEVEN.

Met dit voorbeeld voor oogen kan het Wereldproletariaat de Wereldrevolutie maken.

Het Proletariaat der Wereld moet overal als middel tot de Revolutie en als nieuwe vorm zijner Maatschappij, vóór, tijdens en na de Revolutie Arbeidersraden oprichten, Arbeidersraden der Gemeenten, der Provincies of Districten, der Rijken of Naties, en deze moeten alleen de Macht hebben.

Arbeidersraden der Naties, der Volken, in de plaats van Kapitalistische Regeeringen. Dat is de vorm der Revolutie en der Nieuwe Maatschappij die de Arbeiders overal moeten vormen

De Russische revolutionairen gaven de macht alleen aan de arbeiders en aan de met de arbeiders gelijkgestelde arme boeren.

Zij onteigenden den bodem, en gaven hem aan de arme boeren.

Zij maakten vrede.

Terwijl het Kapitalisme de Menschheid vermoordde en de aarde vernietigde, maakte het Proletariaat, het Socialisme, Vrede.

Zij onteigenden de groote bedrijven, zij onteigenden de banken, de groote transportmiddelen.

Zij annulleerden de staatsschulden.

Zij onteigenden de vermogens.

Zij voerden de algemeene arbeidsplicht in.

Voor het eerst in de wereld, sinds het moderne Kapitalisme bestaat, werden de arbeiders, de voortbrengers van het Kapitaal zijn eigenaren. De Arbeidersklasse kwam in het bezit van haar eigen producten: de productiemiddelen. Het geheele Kapitaal kwam in handen van hen die het maakten, van de eenige rechtmatige eigenaars.

De Russische Revolutionairen voerden in de eenheids-school, hetzelfde gratis onderricht voor allen. Zij stelden alle hogere onderwijs-instellingen voor allen open.

Zij voerden de controle der arbeiders over de fabrieken en werkplaatsen in.

Zij brachten alle bedrijven onder de controle der gemeenschap.

Zij begonnen de groote bedrijven zelf te exploiteeren, als gemeenschappelijke bedrijven.

Zij begonnen de groote landbouwbedrijven door communistisch arbeidende coöperaties van arme boeren te doen exploiteeren.

Zij begonnen den ruil, het transport en de productie stelsmatig, volgens een vast plan gecentraliseerd te regelen.

Zij voerden het gemeenschappelijk bezit en de gemeenschappelijke productie in.

Zij begonnen het GEHEELE maatschappelijk productieproces tot een groot planmatig Geheel te maken. Eveneens de distributie.

In geheel Rusland groeiden en groeien nu de communistische bedrijven op. Het geheele bankwezen is in bezit der Soviets. Een reeks van industriele en transport-grootbedrijven is in bezit van en wordt geleid door de socialistische gemeenschap.

Een reeks van landbouwbedrijven werkt door den arbeid van socialistische en communistische arme boeren, wien deze grond werd toegewezen, voor de socialistische gemeenschap.

Een begin is gemaakt met den socialistischen ruil, den socialistischen handel.

Kortom: de Socialistische Maatschappij is gesticht.

En zouden, wat de Russische Arbeiders konden en kunnen, de Engelsche en de Duitsche arbeiders niet kunnen?

Zij zullen het nog veel beter kunnen!

Zij kunnen hun Banken, hun Productie- en Transportmiddelen nog veel beter onteigenen.

Zij kunnen nog veel beter het Socialisme, de Socialistische Gemeenschap stichten.

En met hen het geheele Europeesche en Noord-Amerikaansche, het Wereld-Proletariaat.

Want de groot-bedrijven zijn bij hen veel machtiger en talrijker.

En zij hebben de organisaties om dadelijk de banken, de fabrieken, de transportmiddelen in hun handen te nemen.

Zij hebben de macht, de geoefendheid.

Zij hebben de intellectuele krachten.

Zij hebben een net van vereenigingen, in alle bedrijfstakken, over het geheele land.

De arbeiders, de vakvereenigingen der arbeiders in Rusland verheugen zich in het begin van het Socialisme, den Socialistischen Arbeid, niet voor privaat-kapitalisten en meesters, maar voor de gemeenschap en gelijken.

De intellectuelen, die in den aanvang, met de groote bezitters der fabrieken, den socialistischen arbeid saboteerden,

hebben zich in grooten getale aangesloten of onderworpen.

De Socialistische Arbeid, de socialistische arbeidsverhoudingen ontwikkelen zich. Met moeite natuurlijk, maar zij ontwikkelen zich.

En met en door hen ontstaat de socialistische geest, de socialistische ziel. Het communistische karakter. Met den socialistischen arbeid ontstaat het communistisch gevoel, de communistische vreugde, het communistisch verlangen, het communistisch geluk, het communistisch hart.

En het lijdt geen twijfel, of binnenkort zullen de hoogste geestesuitingen, het hoogste nieuwe weten en de hoogste nieuwe kunst uit het begin van het Communisme, uit den dageraad, uit de knop te voorschijn komen breken.

Wat niemand ooit gedacht had dat nu uitbreken, geboren worden zou: de Socialistische Maatschappij, zij staat, uit het bloed der Russische arbeiders geboren, in knop voor ons.

Door de worsteling der Russische arbeiders en arme boeren ontstaat voor het Proletariaat en het arbeidende volk, der Wereld Dageraad.

De Bolschewiki verheffen voor het Wereldproletariaat het groote allen beschijnende, de gansche Natuur en Maatschappij verlichtende Licht. Zij gaan het Wereldproletariaat voor en wijzen het, in hun eigen vormen en daden, de vormen die het moet aannemen, en de daden die het moet doen.

Wat niemand ooit gedacht had, gebeurt. In de oneindige rijkheid der Natuur en Maatschappij lag iets anders verscholen dan allen dachten. Niet Engeland, niet Duitschland was het, dat het begin van het Socialisme bracht, maar Rusland. Door een ongeëvenaard gunstigen samenloop van omstandigheden, verbinding van verhoudingen, was het Rusland waar het Communisme het eerst ontstond, en waar het nu bestaat.

En het Socialisme, de communistische maatschappij, zou zich reeds tot volkomenheid ontplooiën in Rusland, zij zou langzaam door de kracht der arbeiders in hun handen groeien, als niet..... de wording van het Socialisme eene internationale moest zijn.

De Bolschewiki wisten dat, en zij hebben bij het sluiten van den vrede met Duitschland al het mogelijke gedaan om

ook het andere, internationale Proletariaat, het Proletariaat van alle andere naties in beweging, tot Revolutie te brengen. Zij wisten wel, dat anders hun eigen Revolutie groot gevaar liep.

Maar de Revolutie van Europa en Noord-Amerika kwam nog niet. Door historische en economische oorzaken, door den politieken en economischen toestand dier werelddeelen, zoo verschillend van dien van Rusland, liet de Revolutie voorloopig nog op zich wachten.

Maar dat belette de Bolschewiki niet hun boven alles verheven taak voort te zetten. Zij begrepen, dat in de eerste plaats de Russische Revolutie gered moest worden, als lichtend gesternte voor het Wereldproletariaat. Zij begrepen, dat er in den toestand van algemeene verslagenheid, corruptie en vernietiging van het Wereldproletariaat door den wereldoorlog, maar één ding noodig was voor het Proletariaat der Wereld: het geven van een voorbeeld, dat toonde, dat juist uit de algemeene verslagenheid, uit den Wereldoorlog, het Socialisme geboren wordt.

Ondanks alles, wat zich tegen hen verzette, moest één ding behouden blijven: het begin van de Socialistische Maatschappij, de Socialistische Maatschappij zelf.

De arbeiders van de geheele wereld moesten zien, dat juist uit den grootsten, den laatsten strijd van het Kapitalisme, den strijd van het in twee groepen verdeelde Kapitalisme om het bezit der aarde, dat juist uit dezen strijd, die in SCHIJN het Proletariaat en het Socialisme vernietigde, dat juist uit dezen strijd het Socialisme te voorschijn treedt.

En toen dus Duitschland, wat de Bolschewiki verwachtten, in schijn den vrede met hen sloot, maar in waarheid, om hen te vernietigen, hun de Oekraïne ontrukte, hun graanschuur, waar de Soviets, evenals in geheel Rusland, gemakkelijk meester waren, en hun Polen, en Lithauen, Lijfland, Esthland, Finland ontstal, en den Kaukasus, en zich gereed maakte nog meerdere stukken uit hun lichaam te scheuren, toen lieten zij dit stil begaan, en trokken zich terug in het hun overblijvende gedeelte, en stichtten daar de Socialistische Maatschappij, en deden alles wat zij konden, hoewel het hun door gemis aan graan vooral (uit de Oekraïne en

*Mit de Wereldrevolutie, door
Herman Gorter.*

*Wie lezen
s. v. p.*

Siberië) zeer moeilijk werd, om de Socialistische Maatschappij te doen groeien en te ontwikkelen, ten minste te bewaren en in stand te houden.

Want zij wisten, dat zij alleen op deze wijze met het geheele internationale Proletariaat, met het Deutsche en het Engelsch-Amerikaansche, één bleven.

En zij wisten, dat zij alleen op deze wijze de vijanden bleven van het geheele internationale Imperialisme, van het Engelsch-Amerikaansche en van het Deutsche.

Zij trokken zich terug en offerden een deel van hun land op om zich aan geen van beide Imperialismen te onderwerpen.

Zij trokken zich terug en offerden een deel van hun land op om met alle arbeiders der wereld één te blijven.

Zij gaven het eerste voorbeeld van de Internationale Eenheid.

Dit is de eerste Internationale Eenheid van het Wereld-Proletariaat 1).

Een grooter, verhevener, de Menschheid in haar hoogste wezen, in haar hoogste ontwikkeling, waardiger schouwspel, — groot om zijn ontzaglijken omvang en zijn invloed op de geheele wereld, verheven om zijn zedelijke beteekenis voor de arbeiders en de geheele menschheid, — bestaat er in de geschiedenis der wereld niet.

Het Socialisme wordt vooraf gegaan, wordt aangekondigd door een Heraut, het Socialisme waardig 2).

1) Ook ik heb, theoretisch, de noodzakelijkheid *dezer* Eenheid in „Het Imperialisme, de Wereldoorlog en de Sociaaldemocratie” bewezen.

2) Wij zwijgen hier van de verachtelijke bourgeoisie, die juist twintig tot dertig millioen menschen vermoord en verminkt heeft voor haar winst en die nu jammert als de Russische Republiek, om het socialisme te redden, eenige contra-revolutionairen terechtstelt. Wij zwijgen hier geheel van de fouten, misdagen en misdaden die onder bescherming der revolutie begaan werden. Men beoordeelt het eerste Christendom niet naar Judas. Wanneer het Kapitalisme sterft, zal veel verkeerd geschieden; die misdaden, die fouten zijn echter het gevolg van het Kapitalisme, niet van het Socialisme.

Hier moet slechts gezegd worden, dat de revolutie zelf bijna geen offers gekost heeft. Dat de „terreur” eerst na de door Duitschland en de Entente in het leven geroepen, tegenrevolutie begonnen is.

Wij zwijgen hier ook van de leiders der officieele sociaaldemocratie, de Deutsche in de eerste plaats, die de Bolschewiki lasteren en veroordeelen. Genoeg zij het te zeggen, dat de Deutsche arbeiders getracht hebben de

Er bestaat geen reden, waarom de Russische Revolutie, het stichten van de Socialistische Maatschappij in Rusland, niet volkomen zou zijn geslaagd, als niet het Buitenland tusschen beide was gekomen.

Wel is deze wording van het Socialisme, uit een grootendeels agrarisch land, in strijd met de orthodoxe wetenschap, die leert, dat alleen uit een kapitalistisch, industrieel hoog ontwikkelde maatschappij het Socialisme kan voortkomen. Maar de ontwikkeling in Natuur en Maatschappij is altijd rijker dan de wetenschap omvat. Zij brengt altijd nieuwe dingen voort. In Rusland bestonden klassen en klassenverhoudingen die een uitzondering zijn. Een reeds tamelijk talrijk, zeer revolutionair Proletariaat, en een zeer groot aantal zeer arme, zoo goed als niets bezittende boeren (beide klassen sterker dan alle andere), een bedorven klasse van grootgrondbezitters en bureaukraten, een zwakke klasse van kapitalisten.

Waarom zouden de twee eerste klassen te samen niet een socialistische maatschappij kunnen stichten? Waarom zouden zij niet langzamerhand alle bank-, industrieel-, handels- en transportbedrijven socialistisch kunnen regelen? Waarom niet alle landbouwbedrijven langzamerhand tot coöperatief werkende grootbedrijven vereenigen? Waarom niet den geheelen warenruil en het loon, en de productie, en de bezitsverhoudingen en het onderwijs socialistisch maken? Waarom niet langzamerhand de geheele Maatschappij socialistisch inrichten? Zij hadden de macht, niemand in *Rusland* kon tegen hen op. En zij allen, en zij alleen waren gewapend.

Er was alleen noodig geduld bij hen zelf. Maar dat zouden zij wel hebben, want dit gaf hun vooruitgang en welvaart.

Zeker, zij zouden geweldige moeilijkheden en ook geweldigen tegenstand te overwinnen hebben. Van de zijde der

Socialistische Maatschappij te vernietigen, dat zij in Finland en de Oekraïne de revolutionaire arbeiders hebben vermoord, en dat de Deutsche meerderheid dit steunt en toejuicht, en de minderheid (Kautsky vooraan) de Russische revolutionairen, die in een doodelijken strijd staan, zooveel mogelijk tracht te verzwakken.

bezittende klassen, de rijkere en rijke boeren, den adel, de kapitalisten, van een deel van den middenstand. Van de arme boeren zelf, die nog langen tijd individualistisch gezind zouden blijven. Maar onoverkomelijk waren deze moeilijkheden niet.

Er was slechts geduld noodig en tijd.

De poging moest in ieder geval gedaan worden.

Maar opdat er tijd zou zijn, was het noodzakelijk, dat geen buitenlandsche machten hen aanvielen, hun het land, het brood en het koren ontroofden, en zoo de Contra-Revolutie bij hen versterkten.

En dit was onmogelijk. Het was en is en blijft onmogelijk, Arbeiders, Arbeiders der Wereld, dat, wanneer in een land het Socialisme ontstaat, dit niet door andere landen, door alle andere landen aangevallen wordt.

Het was, en is, en blijft onmogelijk, Arbeiders, dat het Socialisme slechts in één land ontstaat. Het moet ontstaan in meerdere, in vele, in alle, ten minste in de den doorslag gevende landen te gelijker tijd. De Arbeiders moeten zich internationaal vereenigen om het te samen te gelijker tijd te stichten.

Dit leert ons de Russische Revolutie. Dit is de eerste les, die het Russische voorbeeld ons geeft.

En nu ontwikkelde zich dit geweldige schouwspel: De Duitschers scheuren stukken uit Rusland's lichaam. Door het wegscheuren der Oekraïne ontstaat nood en gebrek. De prijzen stijgen. De speculatie met de korenvoorraden neemt reusachtige afmetingen aan.

Een deel der boeren, ontevreden met de door de Gemeenschap betaalde prijzen, scheidt zich af van de Arbeiders.

Door den nood hokken de sociale hervormingen, in 't bijzonder de verdeling van den grond en de overgang van den landbouw in communistisch bedrijf. Een deel der boeren, de Sociaal-Revolutionairen, scheidt zich van de Bolschewiki af en tracht Rusland weer in den oorlog met Duitschland te brengen en zoo de Revolutie, het voorbeeld van de wereld, te doen mislukken. Engeland, Frankrijk, Japan en de Vereenigde Staten dringen Rusland binnen, trachten andere stukken aan Rusland te ontnemen (Siberië en de noordelijke

kust), en de tegen-revolutie in Rusland te doen zegevieren. Aan alle kanten steekt de tegen-revolutie het hoofd op. Zij die alleen met vreemde machten overwinnen kan.

Door alle helsche machten der wereld besprongen, door alle machten der oude wereld in binnen- en buitenland, houdt de kern der Socialistische Gemeenschap der Menschheid stand, en tracht te groeien en zich te ontwikkelen, tracht ten minste te leven, voor het Wereldproletariaat het lichtende Voorbeeld te blijven, en wacht slechts op de Europeesche Revolutie.

Maar, zooals gezegd, de Wereldrevolutie laat nog op zich wachten, en de Russische Revolutie is in barren nood.

De Europeesche, de Wereldrevolutie komt, maar zij komt later, door de andere verhoudingen en krachten dan in Rusland.

Wij willen nu ten slotte nog op het verschil in deze verhoudingen en voorwaarden der West-Europeesche en der Wereldrevolutie met de Russische wijzen, opdat het West-Europeesche Proletariaat inzie, waardoor de Wereld-Revolutie eerst later dan de Russische komen kan en waarin zij van de Russische afwijkt.

Het eerste groote onderscheid tusschen de Russische Revolutie en de West-Europeesche, is dit. De Russische Revolutionairen konden de Revolutie alleen maken met de hulp der arme boeren. Deze waren revolutionair. Zonder de hulp der boeren zouden de arbeiders haar niet hebben kunnen maken. Ook niet met den grootsten moed.

En buitendien is er in Rusland een zeer groote hoeveelheid groot-grondeigendom, van den Staat, van het vorstendom, van den adel, de grootgrondbezitters, en de kloosters. De Russische arme boeren wilden dien grond, de revolutionaire arbeiders wilden hun dien geven, de arme boeren sloten zich dus bij de arbeiders aan.

Hier ligt het groote onderscheid tusschen West-Europa en Rusland. In West-Europa, en juist in de voornaamste, de bij de revolutie den doorslag gevende landen, Engeland en

Duitschland, bestaan die massa's arme bezitlooze boeren niet in die mate, en er zijn in West-Europa, eenige landen en streken uitgezonderd, ook niet die groote hoeveelheden grond in handen der grootgrondeigenaars. Integendeel, in vele streken van West-Europa, b.v. in Duitschland, Frankrijk, Skandnavië, Holland, België, is het midden- en kleinbedrijf overheerschend.

Hier moeten dus de arbeiders de Revolutie maken zonder de boeren of althans met een, in verhouding tot Rusland, klein aantal van hen. Daar had het Proletariaat een machtigen revolutionairen steun, hier staat het alleen, of zoo goed als alleen. Hier moet het alleen op zich zelf vertrouwen.

Dit is de eerste oorzaak, waarom in West-Europa de Revolutie eerst later komt.

Het tweede onderscheid is: In Rusland was de regeering, de bureaucratie, verrot, in West-Europa, en juist vooral in Engeland en Duitschland, is zij zeer sterk. In Rusland was de kapitalistische klasse zwak, in West-Europa, en vooral in Engeland en Duitschland, is zij zeer sterk. In Rusland was de organisatie van het kapitalisme zwak, in West-Europa en vooral in Engeland en Duitschland, is zij sterk.

De proletarische klasse stond dus in Rusland tegenover betrekkelijk zwakke tegenstanders, in West-Europa staat zij tegenover zeer sterke.

De proletarische klasse stond in Rusland met een talrijke hulpmacht, de arme boeren, tegenover een zwak kapitalisme, in West-Europa staat zij tegenover een zeer sterk kapitalisme, alleen.

De strijd is dus veel zwaarder in West-Europa, dan in Rusland.

De arbeidersklasse in West-Europa is naar verhouding tot de overige bevolking veel talrijker dan in Rusland, maar niet zoo talrijk als de arbeiders met de arme boeren in Rusland te samen.

In West-Europa vindt de arbeidende klasse een sterkeren grondslag om het Socialisme op te bouwen, dan in Rusland. Want ten eerste waren het bankwezen, de voornaams'e tak-

ken van groot-industrie, transport, en handel reeds vóór den oorlog (vooral in Engeland en Duitschland) rijp voor een socialistische maatschappij, en ten tweede heeft het Imperialisme in den oorlog de productie en distributie in West-Europa en Noord-Amerika geheel georganiseerd en gecentraliseerd. En deze organisatie is technisch zeer sterk, en kan zoo door het Proletariaat als grondslag voor een socialistische inrichting der maatschappij worden overgenomen. Deze organisatie was in Rusland of in het geheel niet, of gebrekkig.

De Russische maatschappij was voor den oorlog technisch niet rijp voor het Socialisme, en haar organisatie is tijdens den oorlog verzwakt, de West-Europeesche maatschappij was voor den oorlog reeds rijp voor het Socialisme, en haar organisatie, haar concentratie is tijdens den oorlog versterkt.

De Russische arbeiders stonden dus voor de taak een socialistische maatschappij op te bouwen, met een klein Proletariaat, maar geholpen door een groot aantal boeren, met zeer zwakke materiele economische middelen, de West-Europeesche arbeiders staan voor die taak met een groot, sterk georganiseerd Proletariaat, maar alleen, met zeer sterke economische middelen.

De Russische arbeiders stonden in klein aantal, maar geholpen, met zwakke middelen tegenover zwakke tegenstanders.

De West-Europeesche arbeiders staan in groot aantal, maar als revolutionaire klasse alleen, met sterke middelen, tegenover zeer sterke tegenstanders.

De organisaties der West-Europeesche arbeiders zijn door den oorlog, gedurende den oorlog, uit elkaar geslagen en door de verwijdering van elkander verzwakt. De organisaties van het Kapitaal, in 't bijzonder die der Regeeringen zijn geweldig versterkt.

Door deze oorzaken komt de Revolutie hier later. En door deze oorzaken is de strijd in West-Europa zwaarder dan in Rusland.

Door deze oorzaken is de revolutie in West-Europa ook geheel anders dan in Rusland.

Het Proletariaat in West-Europa staat alleen *als revolutionaire klasse*.

De boeren zijn niet uit zich zelf revolutionair zooals in Rusland. Ook niet de groote massa der West-Europeesche kleine boeren 1). Ook de kleine burgerij is niet uit zich zelf revolutionair. Zelfs de oorlog heeft deze klassen nog niet tot waarlijk revolutionairen gemaakt.

Het Proletariaat in West-Europa staat alleen *als revolutionaire klasse*.

En toch staat het Proletariaat in West-Europa, wanneer het de juiste taktiek volgt, niet alleen *in* de Revolutie.

Want juist daardoor, dat het in West-Europa zulk een georganiseerde macht heeft, zoo sterk georganiseerd is, juist daardoor dat de materiele grondslag van het Socialisme in West-Europa bestaat, juist daardoor staat het niet alleen *in* de Revolutie, maar kan het op anderen rekenen.

Het Proletariaat zal, wanneer het slechts de juiste taktiek volgt, het juiste program opstelt, een geweldige hulp, een schaar van millioenen en nog eens millioenen aanhangers krijgen.

Het zal, wanneer het het juiste program, het werkelijk proletarisch program opstelt, wanneer het openlijk verkondigt **EN DOOR DE DAAD BEWIJST**, dat het nu terstond het volkomen Socialisme invoeren wil, alle lagere arbeidende klassen tot zijn aanhangers en bondgenooten maken. De lagere kleine burgerij, de lagere beambten en ambtenaren, de kleine boeren.

Want deze klassen worden door het Imperialisme verpletterd.

Deze klassen zijn niet *uit zichzelf* revolutionair in West-Europa. Zij zullen niet zelve uit eigen beweging de revolutie maken, zooals de arme boeren van Rusland, maar zij zullen zeker *wel* de bondgenooten van het Proletariaat zijn.

Want alle deze klassen, de *arbeidende* klassen worden nu door den oorlog verpletterd, en zullen door de gevolgen van den oorlog en door het Imperialisme verpletterd worden.

1) Er is geen West-Europeesch land, waar de arme boeren in groot aantal met de sociaal-democratische arbeiders mede gingen.

De kleine bourgeoisie en de kleine boeren schommelden in West-Europa al lang tusschen het Kapitalisme en het socialistisch Proletariaat heen en weer.

Tot nu toe werden zij voor het grootste deel door het Kapitalisme aangetrokken.

Maar door de gevolgen van den oorlog en van het Imperialisme zullen zij tot het Proletariaat gaan.

En door hen zal het Proletariaat de meerderheid bekomen.

De gevolgen van den oorlog zijn ook voor deze klassen zoo vreeselijk, dat alleen het Socialisme hen redden kan.

Dit hebben deze andere *arbeidende* klassen slechts in te zien. Dan zullen zij te kiezen hebben tusschen het Imperialisme en Kapitalisme die hen verpletteren, en het Socialisme dat hen redt. Voor de keuze gesteld door het Kapitalistisch Imperialisme door belastingen, duurte, militarisme en nieuwen oorlog vernietigd of door het Proletariaat en het Socialisme gered te worden, zullen zij het Socialisme kiezen.

Het Proletariaat heeft slechts tijdens of na den oorlog, nu of spoedig, op te staan en het werkelijke Socialisme te proclameeren, en Millioenen en Millioenen van deze Klassen zullen zich bij hen aansluiten.

Dit is het groote onderscheid met Rusland, dat uit de grootere technische ontwikkeling en uit de grootere organisatie en macht van het Proletariaat in West-Europa voortkomt.

Het Proletariaat moet, wij herhalen het wegens de geweldige beteekenis die deze zaak voor het Proletariaat, de Revolutie en het Socialisme heeft, tot alle arbeidende klassen zeggen: Het Imperialisme, de Oorlog vernietigen u. Wij verzekeren u *in ieder geval*, ook wanneer gij geen werk, geen grondstoffen, geen waren hebt, uw bestaan.

Het Proletariaat moet tot de kleine burgers en beambten en aangestelden zeggen: Het Imperialisme verplettert u door zijn oorlog, zijn moord, zijn belastingen, lage loonen, honger en armoede. Het Socialisme, dat de vermogens onteigent, alle grootbedrijven brengt in de handen der Gemeenschap, productie en distributie centraal regelt, en internationaal

tot een reusachtig Geheel maakt over de geheele aarde, biedt u aan :Geene of lage belastingen, regelmatigen vasten arbeid en loon, een eervolle plaats in de maatschappij, gelijk aan die van alle medeburgers, vrede, geluk en welvaart.

Tot de kleine burgers moet het Proletariaat zegen: Wij laten u voorloopig uwe plaats. Wij verzekeren den winkelier zijn waren tot verkoop, den handwerker zijn grondstoffen, beiden hun winst. Wij hebben het grootbedrijf in handen, wij geven u waren en grondstoffen tot verkoop. Gij zijt voorloopig onze aangestelden tot den warenruil. En langzamerhand regelen wij ook uw bedrijven als grootbedrijven, en dan wordt gij allen gelijke medeproducenten, of de aan ons allen gelijke beambten, belast met den ruil der producten.

Tot de ambtenaren en de beambten moet het Proletariaat zegen: Het imperialistische Kapitalisme onderdrukt en vernietigt u door den oorlog, in den oorlog, en er na. De socialistische gemeenschap zal u geven uw plaats in de gemeenschap, bij de administratie van haar banken, haar grootbedrijven van industrie, handel, transport en landbouw, haar nationale en haar internationale lichamen daarvoor. Gij zult een plaats bekleeden even geëerd, even vast, en gelijk aan die van alle voortbrengers en verdeelers.

En tot de kleine en tot een deel der gemiddelde boeren moet het Proletariaat zegen: Het imperialistisch Kapitalisme vernietigt u door oorlog en moord, belastingen en hooge pacht. Het vermindert de productiviteit van uw grond, het berooft u van uw kinderen en arbeidskrachten, en van uw vee. Het zal dit blijven doen, ook na den oorlog.

Het Socialisme zal u voorloopig uw bedrijf laten: het bevrijdt u daarentegen geheel of gedeeltelijk van lasten en pacht, het bevrijdt u van uw pachtheer en wordt zelf uw pachtheer, verzekert u werktuigen, veevoeder en mest, verzekert u uw arbeidskrachten, en die van uw kinderen, verzekert u een markt, verzekert u vrede. Voor zoover grootgrondbezit voorhanden is, deelt het dit terstond aan u toe, om gezamenlijk coöperatief, communistisch te bebouwen voor de gemeenschap. En naarmate de ontwikkeling van onze productiekrachten ons daartoe in staat stelt, zullen wij al uw bedrijven gaandeweg veranderen in coöperatief arbeid-

dende communistische grootbedrijven, waarin gij allen even groote, even machtige, aan ons allen en alle leden der gemeenschap gelijke arbeiders, voortbrengers zult zijn.

En tot al deze klassen moet het Proletariaat zeggen: Wij kunnen dit, als gij ons helpt. Want dan hebben wij al het kapitaal, al de rijkdommen der Maatschappij, alle groote bedrijven in handel, transport en industrie in handen.

Het lijdt geen twijfel of velen van deze door het Imperialisme onderdrukte klassen zullen dit aannemen, en door het vreeselijk lijden en den vreeselijken druk tot het Proletariaat komen. Wij wezen er reeds eenmaal op, dat dit b.v. in Engeland, als het Proletariaat de juiste taktiek volgt, zelfs gemakkelijk zal gaan 1).

Door zijn enorme aantal en organisatie kan het Proletariaat hier deze taal voeren en zal het geloofd worden.

Dit is weder het groote verschil van West-Europa, vooral van Engeland en Duitschland, met Rusland. Daar kon het Proletariaat een dergelijke taal niet voeren, want Rusland was arm aan kapitaal, aan productiekrachten, aan grootbedrijven, en aan aantal arbeiders.

Hier echter zijn en de enorme kapitaal massa, en de enorme productiekrachten, en de geweldige organisatie van beide, en de massa arbeiders.

Hier kan men dus door het imperialistisch Kapitalisme met zijn gevolgen, zijn dood en verderf, te stellen tegenover het Socialisme, zijn voorspoed, zijn gelijkheid en zijn vrede, alle lagere werkende klassen, allen die niet onmiddelijk deel hebben aan of belang hebben bij het Kapitaal, aan zijn zijde krijgen.

Maar ook juist hier kan het voorbeeld der Russische Bolschewiki aan het West-Europeesche, het Wereldproletariaat weder veel leeren.

Want waardoor kregen de Russische Bolschewiki den steun der arme boeren?

1) Wel zal het langen tijd duren, voordat deze klassen dit inzien. Eerst moeten de oorlog, het Imperialistisch Kapitalisme al hun vreeselijke gevolgen aan deze klassen toonen.

Doordat zij werkelijk eischten, en met de daad veroverden: De macht aan de arbeiders, den grond aan de boeren, en vrede.

Geen enkele partij deed dat. Allen, de kadetten, de sociaal-revolutionairen (in hun eerste phase) en de Menschewiki (de Reformisten), bedrogen het arbeidende volk, doordat zij met de grondbezitters en de groot-kapitalisten een verbond sloten.

De Bolschewiki kregen den steun der arme boeren, doordat zij de Revolutie tegen alle bezittende klassen maakten en het Socialisme invoerden.

En zoo moet het Proletariaat ook in West-Europa doen. Nu reeds tijdens den oorlog en er na.

Wanneer het Proletariaat met de kapitalisten een verbond sluit, dan zal het geen duurzamen steun van de kleine burgers de kleinere boeren, en de ambtenaren krijgen. Want deze klassen zullen spoedig inzien, zullen binnenkort gevoelen, evenals zij het in Rusland onder het bestuur van Kerenski deden, dat het Proletariaat hen niet bevrijdt, maar hen met de kapitalisten onderdrukt door het Imperialisme. Zij zullen zich dan van het Proletariaat afkeeren.

Want verbonden met het Imperialisme kan de arbeidersklasse geen vrijheid, geen vrede, geen vasten arbeid, en geen zekerheid van bestaan geven. Zij moet verderf en zware lasten geven. Een verbond met de kapitalisten zal alle arbeidende klassen van het Proletariaat verwijderen.

Alleen wanneer het Proletariaat het Socialisme invoert, kan het vrijheid, zekerheid en vrede geven.

Er bestaat hier geen tusschenweg.

Het Proletariaat moet dus, evenals het in Rusland deed, alle macht aan zich brengen, de vermogens en bedrijven ont-eigenen, de geheele productie en distributie in zijn handen brengen, kortom de socialistische Maatschappij grondvesten.

Dan zal het voldoende hulp hebben om de Revolutie tot de overwinning te brengen, de hulp van alle arbeidende klassen.

Maar er is hier nog meer, dat het West-Europeesche Proletariaat van het Russische voorbeeld leeren kan.

De Bolschewiki overwonnen niet alleen door den steun der arme boeren, maar meer nog, en in de eerste plaats, door de absolute Eenheid der Arbeidersklasse, van het eigenlijke Proletariaat.

En deze Eenheid der Arbeiders onder elkander bereikten zij ook alleen, doordat zij het Socialisme als doel hadden. Want nooit zouden alle arbeiders zich bij hen aangesloten hebben, als zij niet de volkomen bevrijding der arbeiders zich als doel hadden gesteld.

Deze Eenheid van het geheele Proletariaat in de Revolutie, de Eenheid met de onderdrukte klassen, in de eerste plaats met de arme boeren, deze Eenheid, veroorzaakt alleen door het Socialisme als eenig absoluut doel, deze Eenheid is het tweede wat de Russische Revolutionairen den Arbeiders van West-Europa leeren.

Dus: het Russische Proletariaat gaf op de vraag: Waarvoor overwint de Revolutie? ten antwoord: Door Eenheid der onderdrukte klassen.

Door welke Eenheid?

Door de Eenheid in de Revolutie.

Er dreigt der arbeidersklasse, en der Revolutie in West-Europa een reusachtig gevaar.

Dit gevaar komt, even als in de vijf en twintig laatste jaren altijd, van de Reformisten, van de Sociaal-Patriotten.

Evenals zij het Proletariaat van de Revolutie hebben afgebracht, en tot den oorlog, tot een verbond met de bourgeoisie, zoo is er nu gevaar, dat zij met de bourgeoisie het Proletariaat of een deel ervan zullen brengen tot het Staats-socialisme.

De kapitalisten zullen na den oorlog, willen zij niet ten onder gaan door hun schulden of door den ondergang der productie, gedwongen zijn vele bedrijven tot staatsbedrijf te maken, andere onder staatscontrole te stellen, de geheele productie en distributie te blijven regelen en centraliseeren.

Den arbeiders zal dan het stakingsrecht ontnomen, hun loonen beperkt, en hun werktijd en inspanning tot het hoogst mogelijke uitgebreid worden. Kortom, de arbeiders zullen staats-slaven worden.

De Reformisten, de Sociaal-Patriotten, — de programs der Engelsche, Duitsche, Fransche en Italiaansche Reformisten bewijzen het reeds, — zullen de kapitalisten hierin

helpen. Op één voorwaarde, — dat een deel der arbeiders, de leden der groote vakverenigingen en der sociaal-patriotische partijen, bevoordeeld worden, wat hooger loon, wat beter arbeidsvoorwaarden krijgen dan de andere arbeiders.

Voor dien prijs zal het Kapitalisme gaarne den steun van de Sociaal-patriotten koopen, en van een deel van het Proletariaat.

Dit gevaar dreigt in Engeland van de Labour-Party en de Trade Unions, in Duitschland van de Meerderheid en de Onafhankelijken, van de Gewerkschaften en van de Duitsehe Sociaal-Democratie, in Frankrijk van de Meerderheid en het Centrum der partij en van de Syndicats Ouvriers, in de Vereenigde Staten van de vakverenigingen en de Sociaal-Democratische Partij. Dit gevaar dreigt in alle landen.

De arbeidersklasse wordt dan verdeeld. Een deel gaat met het Kapitalisme en Imperialisme. Een ander deel met de Revolutie.

Dan is de Revolutie verloren. Want de arbeidende klasse is dan machteloos. Zij krijgt dan ook geen steun van de andere werkende klassen, de kleine burgers en kleine boeren, omdat het Staatssocialisme ook deze onderdrukt, omdat zij niet in staat is hen te helpen en hen overlaat aan de onderdrukking door het imperialistische Kapitaal.

Alleen wanneer het Proletariaat geheel één blijft, geen deel zich laat meeslepen tot het Staatssocialisme, en, zooals wij aantoonen, één blijft in de Revolutie, dan heeft het de macht om met de andere arbeidende deelen der bevolkingen het Kapitalisme te overwinnen.

Deze absolute Eenheid in de Revolutie van het Proletariaat, dit, wij herhalen het, is de tweede les der Russische Revolutie 1).

En ten slotte is er nog een les die het Russische voorbeeld geeft aan het West-Europeesche, het Amerikaansche, het Wereldproletariaat.

1) Waarschijnlijk zullen alle pogingen der Reformisten om met het Imperialisme en het Staatssocialisme mede te gaan, falen. Falen doordat de arbeiders en de arbeidende klassen voelen, dat zij op deze wijze niet bevrijd worden van den nood, maar door de Reformisten worden onderdrukt en verpletterd.

Het Russische Proletariaat is bijna, is ten deele neder-geslagen door het niet meedoen in de Revolutie door het Duitsche, het Engelsche, het Fransche, het Italiaansche, het Amerikaansche, door het Wereldproletariaat.

Het loopt nog altijd gevaar daardoor neergeslagen te worden. Indien het neergeslagen wordt, dan geschiedt dit daardoor alleen.

Maar tot het laatste oogenblik, door alle machten van het Kapitaal, door alle machten der geheele Wereld besprongen, houdt het Russische Proletariaat aan de Revolutie vast, en het wil, zelfs ondergaande, het West-Europeesche, het Wereldproletariaat nog een voorbeeld geven.

Dit vasthouden aan, dit volhouden in, dit zoo noodig ondergaan voor de Wereldrevolutie, dit internationale Eén-zijn, *dit Internationalisme met de daad, deze Eenheid, — naast de nationale, — met het internationale Proletariaat, dit is de laatste en hoogste les, die het Russische Proletariaat aan het Wereldproletariaat geeft.*

Te midden van het bloedbad van het Kapitalisme de Eenheid van het Proletariaat, te midden van den Wereldstrijd aller Volken de Eenheid van de Kiem der Nieuwe Menschheid.

De Russische Revolutie is door haar vastberadenheid, haar voorzichtigheid en moed, door haar program en haar theorie, door haar organisatie-vorm der Arbeiders-Raden (Soviets) en door haar daden — door haar daden meer dan al, — door haar omverwerpen van het Tsarisme en het Kapitalisme, haar onteigening van het Kapitaal, haar begin van organisatie van het Socialisme, haar vereeniging van alle arbeiders en arme boeren, haar vasthouden aan de nationale Revolutie, als eenig middel en doel, aan de Eenheid der arbeiders van Rusland en van alle naties, aan de Internationale Revolutie, het Voorbeeld voor West-Europa, Noord-Amerika, de geheele Wereld.

Het kan niet anders, of door dit voorbeeld zal het Wereld-Proletariaat tot de Eenheid komen, en het Wereld-Socialisme na heeten langen strijd in de geheele wereld worden opgericht.

V.

Samenvatting.

I.

De Wereldrevolutie is noodzakelijk.

Want het Imperialisme aller Naties, het Wereld-Imperialisme, is even vreeselijk voor het Wereldproletariaat.

Daarom moet het Internationale Proletariaat zich vereenigen om het Wereld-Imperialisme te vernietigen.

Maar het Imperialisme kan niet vernietigd worden, wanneer het Kapitalisme niet vernietigd wordt.

Daarom is de Sociale Revolutie, de Revolutie tot vernietiging van het Kapitalisme en tot stichting van het Socialisme noodzakelijk.

II.

Want er is geen uitweg uit het Imperialisme en zijn oorlogen voor het Kapitalisme.

En er is dus geen uitweg uit het Imperialisme voor het Proletariaat.

Het Imperialistisch Kapitalisme heeft alle naties der Wereld in twee groepen verdeeld om de wereld te veroveren.

Drie geweldige volken, Duitschland, Engeland en de Vereenigde Staten, hebben de leiding in den strijd dezer twee groepen.

Maar er laat zich in afzienbaren tijd geen vreedzame beslechting denken van dezen strijd.

Want alle drie de geweldige volken, en al de volken die met hen verbonden zijn, willen de Wereldheerschappij voor een der volken, of voor hen die met hen verbonden zijn, willen de Wereldheerschappij voor een der volken of een der groepen.

En er bestaat geen middel tot beslechting van dezen strijd dan de oorlog.

Wel zoekt de Bourgeoisie, en met haar de Reformisten, de Sociaal-Patriotten, en de Pseudo-Marxisten naar oplossing, maar deze oplossingen hebben geen kracht, en dienen slechts om het Proletariaat der Wereld te verblinden, en in knechtschap te houden. Noch Verplicht Scheidsgerecht, noch de Wereldbond der Volken en de Wereldvrede, noch het Zelfbeschikkingsrecht der Volken, noch de Democratie, noch al de kleine middelen die aangegeven worden, kunnen het Kapitalisme redden uit den innerlijken tweestrijd waarin het geraakt is. Uit de geweldige massa meerwaarde die het opstapelt, uit den drang naar expansie die daarvan het gevolg is, uit de veroveringen die het maken moet, uit de oorlogen waarin het daardoor komt, uit de zelfvernietiging die daarvan het gevolg is.

Geweldige opstapeling van meerwaarde, zelfvernietiging van deze meerwaarde en van haar bronnen, levende en doode, dat is het onoplosbare conflict waarin het Kapitaal gekomen is.

Het Wezen van het Kapitalisme, Oneindige Meerwaarde-ophooping en Strijd om Expansie, is met zichzelf in een onoplosbaren strijd geraakt.

De Proletariërs kunnen dezen strijd, deze oorlogen niet verdragen. Zij moeten opstaan om aan de vreeselijke onderdrukking en moord te ontkomen.

En zij kunnen aan het Imperialisme slechts ontkomen, als zij het Kapitalisme vernietigen.

Dus hun opstand, hun strijd, is de Revolutie tegen het Wereldkapitalisme, de Sociale Revolutie van het Proletariaat, de Wereldrevolutie.

En deze Revolutie is mogelijk, is uitvoerbaar wegens deze oorzaken:

Het Kapitalisme is rijp voor het Socialisme.

De oorlog heeft den grondslag voor het Socialisme gelegd.

Het Kapitalisme moet zelf tot het Socialisme overgaan, tot het Staatssocialisme weliswaar.

Dus het Proletariaat handelt in de richting der ontwikkeling der Maatschappij, wanneer het het Socialisme sticht.

En de materiele en psychische gevolgen zijn voor het Proletariaat zoo vreeselijke, dat het tot de Omwenteling komen moet.

De vernietiging der levende en doode productiekrachten, de smart, de haat, de honger, het niet eindigende bloedbad, voeren het Proletariaat tijdens of na den oorlog daartoe.

En het Internationale Proletariaat is in zijn organisaties zoo sterk, dat het de Revolutie uitvoeren kan.

Het volgende Program zou naar onze meening door het Internationale Proletariaat aangenomen moeten worden:

De Staatsmacht in de handen van het Proletariaat.

De Wetgeving door het Proletariaat.

Verzekering van een Bestaans-minimum aan alle Arbeiders en hen die met Arbeiders gelijk te stellen zijn.

Beheer over en Regeling van de geheele Productie, van den Handel, het Transport, door het Proletariaat.

Beheer over en Regeling van de Distributie der Producten door het Proletariaat.

Arbeidsplicht voor Allen.

Annulleering der Staatsschulden.

Confiscatie van de Oorlogswinsten.

Belasting uitsluitend op Kapitaal en Inkomen, de eerste stijgend tot Onteigening van het Vermogen.

Onteigening der Banken.

Onteigening van alle groote Bedrijven.

Onteigening van den Bodem.

Rechtspraak door het Proletariaat.

Afschaffing van alle Tollen en Tariieven.

Afschaffing van het militaire Stelsel, Bewapening van het Proletariaat.

Met dit Program zou het internationale Proletariaat alle onderdrukte en arbeidende klassen met zich mede kunnen slepen.

Met dit program zou het dus overwinnen.

IV.

En aan het Wereldproletariaat is reeds het voorbeeld der Revolutie gegeven.

De Russische Revolutie is het schitterende voorbeeld voor het Proletariaat der Wereld.

Want zij heeft getoond dat er slechts twee middelen zijn om te overwinnen:

De Eenheid van het Proletariaat, van het Nationale en van het Internationale.

En: de Eenheid in de Revolutie.

Wanneer het Proletariaat nationaal niet één is, dan wordt het geslagen door de nationale, wanneer het internationaal niet één is, door de internationale bourgeoisie.

Wanneer het Proletariaat niet voor de volfedige Revolutie, voor de volkomen Omwenteling der kapitalistische Maatschappij opstaat, en tot de overwinning strijdt, dan brengt het niet de redding aan het Proletariaat, en aan de andere uitgebuite klassen, en trekt het alle arbeiders en de andere uitgebuite klassen niet met zich.

Maar de Russische Revolutie heeft nog meer geleerd.

Zij heeft den vorm gevonden, waarin het Proletariaat overwinnen kan: de Raden van Arbeiders (Soviets), in ieder dorp, iedere stad, iedere provincie, ieder land.

De Raden van Arbeiders, die de geheele economische en politieke macht hebben.

De Raden van Arbeiders, die het Kapitalisme vernietigen en het Socialisme stichten, die het Kapitalisme onteigenen, en aan het Socialisme alle macht en bezit geven, de Raden van Arbeiders, die het Socialisme economisch en politiek opbouwen.

De Raden van Arbeiders, die de Vorm en het Wezen der nieuwe Maatschappij, der nieuwe Menschheid zijn.

Die nu nog slechts het strijdende, het overwinnende Pro-

letariaat in zich opnemen, maar die eenmaal de geheele Menschheid in zich opnemen zullen.

De Raden der Arbeiders, van den Arbeid en niets dan den Arbeid, die eenmaal de hoogste, de heilige Lichamen der Menschheid zullen zijn.

De Eenheid van het Nationale Proletariaat.

De Eenheid van het Internationale Proletariaat.

De Vereeniging, de Organisatie van het Proletariaat in de Arbeidersraden.

Dat zijn de drie grootste dingen, die de Russische Revolutie aan het Wereldproletariaat leert.

Wanneer het West-Europeesche, het Noord-Amerikaansche, het Wereldproletariaat één is, de Nieuwe Internationale voor de Wereldrevolutie sticht, —

Wanneer het Een is in de Revolutie, —

Wanneer het zich organiseert in de Arbeidersraden, en alle economische en politieke macht aan deze brengt, —

Dan zal het Internationale Proletariaat de Wereldrevolutie tot de Overwinning voeren.

Reeds zien wij in niet verre toekomst, in nabijheid vóór ons: de Nieuwe Internationale, de Arbeidersraden aller landen der Wereld.

Reeds zien wij voor ons in nabije verte, den Centralen Arbeidersraad der Wereld.

Reeds zien wij vóór ons de Internationale Arbeidersraden, de voorloopers der Nieuwe, Vrije, — der Communistische Menschheid.

INHOUD

Hoofdstuk.	Blz.
I. De Noodzakelijkheid der Wereldrevolutie	1
II. Geen andere uitweg voor het Wereldproletariaat ...	18
III. De Uitvoerbaarheid der Wereldrevolutie. Haar program	42
IV. Het Voorbeeld der Russische Revolutie	76
V. Samenvatting	98